

V centre mesta máme novú reštauráciu...

str. 2

V Cmavej chyži sa darí umeleckej fotografii ...

str. 5

Pstruhy Slovenského raja sa cítia v mrazivom...

str. 8

Spišský

PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I február 2018

editoriál

Dobrého veľa nebýva, hovorí sa a o najkratšom mesiaci v roku - februári, to platí do bodky. Nepotrvá dlho, ale má ambície zabaviť nás do sýtosti. V prvom rade je pripravené množstvo akcií a slávností v rámci prebiehajúcich fašiangov. Športových fanúšikov iste poteší zimná olympiáda. Čo nám pripraví hokejisti? Potvrdí svoj formát poslovenčená biatlonistka Nasťa? Naplnia sa medailové očakávania v ženskom slalome? V každom prípade sa máme na čo tešiť. Môj malý syn sa najviac teší na karneval. Už 2 týždne pred ním si skúša masku a oblečenie Batmana. Povrchná zmena identity ho fascinuje. Keď sa ma vo svojom novom kostýme opýtal: Teraz som naozajstný Batman? Snažil som sa mu vysvetliť, že nie, že sa neho iba hrá. Rozosmutnilo ho to a mňa prinútilo na chvíľu sa zamyslieť nad tým, ako si ľudia radi prisvojujú novú identitu povrchnými zmenami. Nesúhlasím s textom piesne: „Je to pravda odvéka, šaty dĕľaj človeka“. Človeka, podľa mňa, robí niečo iné. Nazvime to trebárs charakter, morálka. Žiaľ je príliš lákavé a populárne získavať popularitu a peniaze neúprimnými gestami, pretvárkou, falošnými sľubmi, či prezliekaním kabátov. Či už chceme alebo nie - aj náš život je ako karneval. Často sa stretávame s ľuďmi, ktorým nevidíme pod ich masky, nehovorí nám, čo si skutočne myslia a aj nás hodnotia podľa toho, ako sme oblečení, aký máme spoločenský status, ptiťpadne ako im môžeme byť prospešní. Našťastie aj v tomto labyrinte masiek existuje skutočné priateľstvo. Sprevádza slušných ľudí ako červená niť, ktorá vyviedla Thésea z Minotaurého bludiska. Mať skutočných priateľov je to pravé bohatstvo v živote slušných ľudí, karneval prenechávam deťom.

-leb-

ROK 2018 - ŠANCA POSTAVIŤ VECI Z HLAVY NA NOHY (rozhovor s Rastom Javorským)

Asi každý z nás vstúpil do roku 2018 s novými očakávaniami. Aj tí najväčší skeptici v kútiku duše veria, že sa dožijú aj niečoho pozitívneho. Na druhej strane je potrebné ísť svojmu šťastiu v ústrety a nečakať len so založenými rukami, že motyka vystrelí. K ľuďom, ktorí očakávajú od nového roku veľa je aj Rastó Javorský, poslanec Mestského zastupiteľstva v Spišskej Novej Vsi i Košického samosprávneho kraja. Dobré vie, že pracovať bude nielen pre seba a svojich najbližších, ale aj pre Novovešťanov a Spišiakov, ktorých v obidvoch parlamentoch zastupuje.

Rastó, čo od roku 2018 očakávate?

RJ: „Nebudem falošne skromný - veľa. Vidím mnoho šancí a príležitostí, ako prispieť k zlepšeniu života ľudí v našej krásnej Spišskej Novej Vsi, aj na celom Spiši a som pripravený tieto šance využívať v náš prospech. Určite aj v súkromnej sfére, v ktorej pracujem ako podnikateľ už 25 rokov. Špeciálne som mal ale na mysli svoje pôsobenie v politike. Po župných voľ-

bách dostáva novú šancu celý región a na jeseň nás čakajú aj komunálne voľby.“

Čo si od týchto volieb sľubujete?

RJ: „Nie je podstatné, čo si sľubujem ja, podstatné je, aké sľuby môžu dať obyvateľom nášho mesta. V komunálnej politike aktívne pracujem už vyše 15 rokov a za ten čas som nabil dostatok skúseností na to, aby

som vedel a hlavne videl, čo sa robí v meste výborne, čo len priemerne a čo je občas akoby postavené na hlavu. Niektoré takéto rozhodnutia je potrebné vrátiť späť na nohy. Tak trochu mi v politike na úrovni mesta chýba ten správny sedliacky rozum. A práve ten tam chcem dostať ja.“

Je to možné? Ved' aj na komunálnej úrovni sme svedkami, prísne stra-

níckych rozhodnutí a neustáleho politikárčenia.

RJ: „Ak by som o tom nebol presvedčený, dávno by som z politiky odišiel. Ja nie som nikomu politicky, ani ekonomicky nejako zaviazaný, ja nemám čo skrývať, pre mňa nie je politika zdrojom obživy pre moju rodinu. Ja beriem politiku ako vec verejnú a veľkú výzvu ukázať svoj zmysel a zodpovednosť za rozvoj celej komunity. Na Spišskej

Novej Vsi mi záleží tak ako správne-mu patriotovi záležať má. A cítim, že mám dostatok energie a dobrých nápadov, aby som mohol k lepšiemu životu Novovešťanov prispieť v oveľa väčšej miere než doteraz.“

Máte rodinu, zamestnanie a pracujete v dvoch zastupiteľstvách. Tvrdíte, že chcete robiť ešte viac. Neboľo by to na úkor niečoho iného?

dokončenie zo str. 1

RJ: „Ale kdeže! Rodina je moje súkromie, ktoré si strážim. Veľkú oporu mám vo svojej manželke. Ak by som dostal príležitosť aktívnejšie rozhodovať o chode mesta Spišská Nová Ves, prácu podnikateľa by som bezpochyby prerušil. Rovnako ako „poslancovanie“ v mestskom zastupiteľstve.

A spomínali ste sa aj na politikárčenie. To som zo svojho života vyradil, pretože berie veľa energie, času a prináša nulové výsledky. Absolútne nemienim mňať čas politickými hádkami, zákuľisnými ťahmi a podobnými prejavmi. Ako koalický, aj ako opozičný poslanec už teraz ponúkam riešenia a podporujem dobré nápady, nech ich predloží kolega z akéhokoľvek poslaneckého klubu.“

Situácia na politickej scéne sa bude s blížiacimi sa voľbami určite priestrováť. Ako sa na to pripravujete?

RJ: „Na nič sa nepripravujem. Opakujem, že som v politike s čistým štítom a teda bez obáv, že niekto na mňa niečo vytiahne. Na druhej strane rešpektujem svojich politických oponentov, že nedovolim, aby sa akákoľvek kampaň sklzá do osobných útokov a ohováraní. Z mojej strany určite nie. Mrzí ma, že k takýmto prostriedkom občas siahajú niektorí novinári. Poviem príklad. Čítaný celoslovenský týždenník priniesol správy o zvláštnych praktikách pri prenájaní poľovného revíru v našom okrese. Tie podmienky považujem za zlé aj ja. Ale odsudzujem druhú časť článku, ktorá útočila na osobný život našej viceprimátorky. Autori článku v tomto prípade ďaleko prekročili hranicu slušnosti.“

Aké zbrane teda máte pripravené?

RJ: „Zbrane, hm, to je silné prirovnanie. Mojou prioritou zostáva riešenie problémov. Reálne, s už skôr spomínaným sedliackym rozumom. Ten občas hľadám, ale nechádzam vo viacerých rozhodnutiach na úrovni mesta a donedávna aj Košického samosprávneho kraja. Žiadne šokujúce novinky, senzácie, či prevratné ale nereálne sľuby vyťahovať z rukáva nemienim. Chceme, aby za mňa hovorili skutky a nie reči.“

Ste známy aj tým, že pozorne načúvate názorom obýčajných ľudí.V nich hľadáte ten spomínaný sedliacky rozum?

RJ: „Presne tak. Veď kto iný, ako obýčajný Novovešťan, pozná dokonale radosti a starosti života v našom meste. Kde sú rozbité cesty

a chodníky, kde im chýbajú nejaké služby, kde je problém s parkovaním, čo im chýba, čoho je naopak priveľa? A inšpirujúce je pre mňa aj to, že mnohí z ľudí, s ktorými som sa v posledných rokoch o týchto témach rozprával, poznajú aj riešenia. Jednoduché a účinné. A chcem ich spoznať čo najviac. Aj preto sa už od budúceho čísla v Spišskom Patriotovi objaví nový seriál, možno s názvom Sedliacky rozum, v ktorom budeme predstavovať riešenia problémov, ktoré najviac trápia obyvateľov mesta. A tým chceme aj vyzvať našich čitateľov, aby nám otvorene napísali, čo by chceli, aby sa v meste zlepšilo. Verím, že im dokážem ponúknuť pochopiteľné a hlavne realizovateľné riešenia. A verím, že budem môcť v budúcnosti tieto riešenia nielen teoreticky predkladať, ale aj prakticky splniť.“ -le-

NIE JE RAJ AKO RAJ

Okrem nášho Slovenského raja, ktorý navštevujú tisícky turistov z celého sveta s tými najčistejšími úmyslami, existujú aj raje, o ktoré majú záujem najmä podnikatelia. Sú to raje daňové. Aj mnohí slovenskí podnikatelia do nich našli cestičky a dane neodvádzajú svojej materskej krajine. V roku 2017 počet takýchto slovenských firiem dosiahol počet 4 796. V destináciách s daňovým zvýhodnením sa tak aktuálne nachádza najviac slovenských spoločností v histórii. I napriek snahe ministra financií bojovať proti daňovým únikom. Slovenské firmy v daňových rajoch ovládajú kapitál vo výške 10,5 miliardy eur.

Tabuľka: Slovenské spoločnosti v daňových rajoch						Zdroj: Bisnode
Krajina	2017	2016	2015	2014	2013	
Bahamy	10	10	11	13	15	
Belize	91	91	98	114	117	
Bermudské ostrovy	2	1	1	0	0	
Britské Pan. ostrovy	122	127	138	101	88	
Gibraltár	14	15	14	16	8	
Guernsey (Veľká Británia)	9	10	9	10	6	
Hongkong	39	41	35	36	35	
Jersey (Veľká Británia)	15	14	10	10	13	
Kajmanie ostrovy	8	7	5	4	6	
Cyprus	1106	1066	917	750	755	
Lichtenštajnsko	84	82	62	36	32	
Lotyšsko	112	92	71	69	49	
Luxembursko	414	402	411	393	354	
Malta	102	92	131	83	54	
Monako	37	40	19	2	60	
Marshallove ostrovy	24	21	46	24	2	
Holandské Antily	3	4	5	3	3	
Holandsko	1139	1142	1140	1154	1124	
Panama	5	153	6	5	4	
Ostrov Man	145	5	174	158	94	
Seychelská republika	169	207	254	205	220	
Spojené arabské emiráty	157	127	80	67	53	
Spojené štáty americké	989	1028	1064	1028	859	
Celkovo	4796	4777	4701	4281	3951	

šuškanda

Dovoľte mi jedno netradičné prirovnanie, o ktorom v tejto dobe rozmýšľam. Obdobie pred voľbami pripomína tehotenstvo. To trvá 9 mesiacov a približne rovnaký čas nás delí aj od komunálnych volieb. Takže v súčasnosti prežívame niečo ako prvý predvolebný trimester. Tehotnou ženou je v tomto prípade celá spoločnosť. V tomto období ešte nie sú viditeľné žiadne viditeľné zmeny, len občasná žalúdočná potiaže. Či už z gravidity, alebo z politických diskusií. Rozdiel je len v tom, že tie prvé prijíma žena s láskou. Druhý trimester sa nesie v znamení viditeľných zmien. Tehuľke začína rásť bruško a pred voľbami sa objavujú prvé plagáty, bannery aj billboardy. Každému začína byť jasné, že niečo dôležité sa blíži. Posledné 3 mesiace sú najintenzívnejšie. V obidvoch spomínaných prípadoch. Politik aj tehotná žena už myslia iba na to svoje a s napätím čakajú na výsledok. Ten býva sprevádzaný hlasitým revom, alebo spevom. Až potom sa obidva príbehy začnú radikálne odlišovať. Mladá matka chudne a chudne, zatiaľčo úspešný politik sa zvykne zaguľatíevať. Ale to je už iná pesnička.

Je nepochybné, že už čoskoro slovenské mestá a obce otehotnia politikou. Objavia sa tváre poctivých, ale aj menej poctivých kandidátov na poslancov, starostov a primátorov. Výnimkou nebude ani Spišská Nová Ves. A po 4 rokoch budú opäť na prvom mieste občania. V ich rukách bude, či mesto, podobne ako napr. Košický samosprávny kraj, naberie čerstvý vietor do plachiet, alebo nie. V tejto súvislosti mi dovoľte ešte jedno prirovnanie. Tentokrát z kulinárskej oblasti. Niekoľkokrát prihrievané jedlo nemusí byť zlé, ale to čerstvo uvarené ma láka oveľa viac. -le-

Oprava: Nedopatrením sme v januárovom čísle, v príspevku o KADERNÍCTVE LADY uviedli nesprávnu informáciu o „ŠÉFKE“ kaderníctva pani Pjontekovej, ktorá NIE JE šéfkou ale spolu-majiteľkou. Za chybu sa ospravedľujeme.

redakcia

V CENTRE MESTA MÁME NOVÚ REŠTAURÁCIU - FUSION

Na Letnej ulici otvorili novú reštauráciu - FUSION. Ide o rodinný podnik. Vlastní ho Dávid Barbus a Marián Böttcher.

„Som kuchára celý život rád jem a varím. Marián je informatik. Okrem toho, že rád je, rozumie aj číslam, čiže sa dopĺňame,“ ozrejmil symbiózu dvoch majiteľov úspešnej reštaurácie. Punc dokonalosti, dotvára tomuto podniku, vynikajúca káva a víno. „Moja sestra je baristka. Kávu aj s kávovarom pre našu prevádzku vybrala sama. Moja priateľka zase miluje prácu s vínom, takže je našou somelierkou.“

Dávid naberal skúsenosti, v oblasti gastro-nómie, desať rokov v našom hlavnom meste. Stále túžil mať vlastný podnik, no vždy to na niečom pohorelo. „Keď mi jeden známy ukázal tento priestor, hneď som si ho zamiloval,“ odvetil. Šesť dlhých mesiacov miesto upravovali do dnešnej podoby. Naše krásne mesto si mladí podnikatelia vybrali preto, citujem: „Chceme doniesť 21. storočie do Spišskej,“ odpovedal jeden z majiteľov pri podpise nájomnej zmluvy na otázku, čo plánujú robiť s týmto priestorom. V približne 36 tisícovej Spišskej Novej Vsi máme rekordné množstvo reštaurácií a pohostinstiev. Šéf reštaurácie FUSION vníma konku-

renciu pozitívne. „Čím je nás viac, tým viac sa nám treba snažiť. Kuchyňa je moja, konečne sa nešpecializujem na nič a varím si, čo chceme.“ Majiteľ uprednostňuje južnú Áziu, stredomorie a francúzsku kuchyňu. „Som blázon do vína a veľmi rád z neho vyvážam,“ odpovedal.

V reštaurácii Fusion ponúkajú svojim hosťom dva druhy menu. Jedno je od 10.30 do 17.00. „Ide o kratšie, obedové menu. Pozostáva z predjedla, polievky a troch hlavných jedál. Jedno je vždy veggie plus dezert na koniec. Celé je to v duchu fresh and easy. Meníme ho každý týždeň a podávame ho netradične, aj cez víkendy.“

Pre svojich zákazníkov varí šéfkuchár jedlá aj bez lepku, či bez laktózy. Večerné menu vo FUSION je dlhšie, rozmanitejšie a trochu komplikovanejšie. „Večer má zväčša každý viac času. Večerné menu meníme, ale iba sezónne,“ dodal na záver. -sim-

NA BIELEJ SNEHOVEJ DVOJLINKE

Už si pripadáam, ako obohraná platňa, ale najradšej by som sa prebudil do zím, tak spred tridsiatich rokov, aby krajinu stlela biela perina, ortuť na teplomere by bola tak okolo desiatky, ale pod nulou a na oblohe svietilo síce zubaté, ale žlté hrejúce slnko. A tak čumím na krajinu a smerom hore by som veľmi rád poslal telegram s krátkou a jednoduchou výčitkou: „Ta už stačilo. No ňe?“ Ale nepošlem, lebo mi je jasné, že by sa vrátil telegram s presne rovnakým textom. Veď to počasie, čo vládne za oknom je temer so sto percentnou pravdepodobnosťou dôsledkom toho, ako sa správame k planéte, ktorú sme niekedy pred štyrmi miliardami rokov, v dobrom úmysle od stvoriteľa, vyfasovali.

Ale poďme k veci. Teda konkrétne na lyžiarske trate, ktoré sú charakteristické svojou bielou dvojstopou v teréne. Hneď na úvod musím prezradiť to, čo odborníci hovoria už dlhé roky, že bežecké lyžovanie, ako ho jeho priaznivci familiárne nazývajú „bežkovanie“ je zo všetkých zdravých športov ten najzdravší, lebo rovnomerne a s citom zaťažuje nie len srdcovo cievny aparát, pľúca, ale aj svaly na nohách i rukách a to so zmyslom pre cit ku kĺbom.

A tak hurá, s mojou poradkyňou na tento šport, do zasnežených lesov nášho blízkeho i ďalekého okolia. Kde všade sa teda dá bežkovať? Ak je snehu dostatok, je najjednoduchšie vyškriabať sa okolo záhrad na Mieri a dať si jedno, dva, tri kolečka okolo letiska, lebo táto trať je rovinatá a doslova predurčená pre začiatočníkov a už len záleží na kondícii, koľko krát zakrúžite okolo letiskovej lúky. A ak máte záujem aj o trocha zvlnenia počas behu, či chôdzi na dvoch drevách, možno si bežkovanie predĺžiť až na Košiarny briežok. Lebo tu sa dá napojiť s teplým čajom a pre odvažnejších aj pokračovať do vnútra Slovenského raja, napríklad cez Bikšovu lúku. Určite pozoruhodnou, ale aj prevýšením náročnou bežeckou lyžiarskou trasou je cesta banického náučného chodníka, so začiatkom a koncom v Novoveskej Hute. A nakoniec bežkovať sa dá v podstate na väčšine lesných ciest, pravda ak nie sú rozryté po ťažbe dreva.

V minulom čísle Spišského Patriota som vám sľuboval, že sa pôjdem pozrieť, ako to vyzerá s toľko propagovanými lyžiarskymi traťami na Grajnári. A tak som niekedy okolo Troch kráľov sadol do autobusu smer Dobšinská ľadová, z ktorého

bolo vidno cez bielu hmlu tak akurát na dva metre, a ten ma asi za pol hodiny vyplul na Grajnári, kde sa nad bielou krajinou modralo nádherné nebo s žltým kotúčom slnka uprostred. Prvý kontakt s Grajnárom a hneď pozitívny. Ibaže potom sa tie prekvapenia akoby vozili na húsenkovej dráhe. Chvilu hore, chvíľu dole. Žalostný stav chaty Javor už (bohužiaľ) asi nikoho ne-

Grajnár

prekvapuje. Prekvapivé skôr je, že sa tento dlhoročný problém nerieši, lebo vstup do bežeckého areálu, tu, asi tridsať metrov nad tisíckou, vedľa hlavnej cesty zo Spišskej na Rožňavu, by mohol určite vyzeráť príťažlivejšie. Milo som bol ale prekvapený, že na parkovisku stálo viacero áut, čo predznamenávalo, že bežecká dvojlinka bude zaplnená lyžiarmi. Trasy okolo Javora sú označené okrúhrou farebnou značkou a od najťažších (presnejšie povedané najdlhších), teda čiernych až po najľahšie, ktoré majú žlté značenie, umožňujú každému aby si vybral tú svoju obľúbenú a primeranú. Lebo lyžovanie v prostredí Javora, Ferdinandky, Pálenice, Holíčiek, alebo Bielych skál je určite

krajinársky najatraktívnejšie. Ja som sa vybral do ľava, smerom na sever ku Hliníkom a odtiaľ dole do Ráztok, lebo som sa celkom logicky potreboval dostať znova nazad niekde na autobus a tak som za cieľ svojej cesty zvolil autobusu zastávku Hnilčík- Zajac. A veru urobil som dobre, lebo pri Mrázničke ma čakalo ďalšie prekvapenie, veď na lyžiarskom svahu nebolo ani

nohy, lebo nebol vôbec upravený. Ospravedlňujem sa teda za svoju informáciu v minulom čísle Spišského patriota. A tiež mi je jasné, že spoľahnúť sa na všemocný internet nie je najbezpečnejšou cestou dopracovať sa k relevantnému výsledku. Záver sa teda nevydaril, obzvlášť ak v reštaurácii pod Krížom boli akurát zatvorené dvere a tak som si svoje nohy dotrénoval sedemkilometrovou cestou hore Hnilčíkom. Ešteže u Mrázika sa na mňa usmievala blondávä čašníčka, čaj s rumom, citrónom a medom a autobus, čo tu stojí na zastávke Hnilčík - Kira.

Bežkovať sa dá v našom okolí aj na Mlynkách- Bielych vodách, kde sú tiež pripravené okruhy s rôznou

dĺžkou (až po viac ako päť kilometrovú trasu) a na internete je veľmi intenzívne propagované aj bežecké lyžovanie v Levočských vrchoch, ale keďže je snehu málo a tieto lokality nepresahujú výšku tisíc metrov, bude lepšie, ak si súčasnú situáciu overíte telefonicky. Lebo: čas, keď ja referujem o aktuálnom stave je tak tri týždne inde, ako čas, keď sa vy k informácii dostanete. Možno, že keď vyjde toto číslo novín, bude snehu toľko, že neuvidím ani cez okno (cha, cha, cha).

Pre všetkých, ktorí to ale s počasím ešte vždy nevzdali, len pripomínam slová mojej bežeckej inštruktorky, že najspoľahlivejším miestom, kde sa lyžovať ešte vždy určite dá, je Štrbské pleso a to nie je až taká zimná utópia, veď vlakom ste na Štrbe za pol hodiny, odtiaľ zubačkou za chvíľu na Štrbskom plese a tam si už naozaj prídete na svoje pri skokanských mostíkoch a pod štítni našich vysokotatranských veľikánov.

No a na záver posielam z tepla svojho bytu vrele pozdravy bývalým kolegom a kolegyniam z CVČ, ktorí si iste spomenú na našu dobrodružnú lyžovačku spred nejakých dvadsiatich rokov. Na trase Grajnár, Pod Muráňom, Sedlo Pukanec, v záľahách snehu, keď sme sto krát padali a vstávali, aby sme napokon, ako dorazení snehuliaci, dorazili na Vojtechovu samotu.

A odvtedy sa s bežeckou lyžiarskou turistikou veľmi nekamarátim. Ale neberte si so mňa príklad, priatelia. Hurá, do bielej snehovej dvojlinky.

PS: Na tej časovej slučke, čo som sa zmienil bude určite niečo pravdy, lebo na poslednú chvíľu sa z dobre informovaných kruhov dozvedám, že Mráznička už funguje.

Michal Buza st.

fotoreportáž:

PSTRUHY SLOVENSKEHO RAJA

S HUSĽAMI PO SVETE - TURNÉ S IL DIVO II.

Sólisti, orchester, manažéri celého turné, produkčný tím, kamionisti (ktorí prepravujú techniku a pódium), robotníci (čo stavajú pódium), kuchári (catering celého turné), SBS služba (ktorá dohliada na poriadok), ubytovanie a doprava celého kolosu po Európe - toto sú veci, ktoré má na starosti doslova armáda ľudí okolo Il Diva.

Možno vás bude zaujímať aj zákulisie koncertov. Pred každým z nich musel byť celý náš orchester v koncertnej sále minimálne 4 hodiny pred začiatkom koncertu. Začínalo sa kontrolou stojanov a nôt a zvukovou skúškou. Dve hodiny pred koncertom začínal catering, teda strava. Celé turné malo svoj vlastný kuchársky tím, ktorý varil pre všetkých počnúc sólistami, orchestrom a, samozrejme, pre najväčších hladošov a to zvukárov, robotníkov, vodičov autobusov a kamiónov.

Manažment turné mal svoj vlastný autobus, v ktorom mali aj posteľe, sprchy a všetky potrebné veci na to, aby z neho nemuseli ani odísť von. Pre predstavu celá zvuková technika a kompletne pódium, ktoré sa montovalo a demontovalo na každý koncert, bolo umiestnené v šiestich kamiónoch. Po každom koncerte nabehla pracovná čata robotníkov, ktorí demontovali všetko na pódium a nakladali do kamiónov. Za pár hodín nezostala po celej akcii ani smietka na mieste pódia a turné pokračovalo ďalej. Nasledoval nočný presun do ďalšieho mesta kde už od rána pracovná čata robotníkov stavala pódium v ďalšej aréne. Nás muzikantov po koncerte čakal presun do hotelu, spánok, raňajky a presun do ďalšej haly. Fyzicky je to veľmi náročné. Voľných dní bolo minimum a poväčšine sme ich strávili nejakým veľkým presunom niekedy aj cez 1000 km.

Na začiatku turné sme museli absolvovať prednášku stage (pódiového) manažéra pre orchester. Každého z nás označil poradovým číslom, ktoré určovalo poradie príchodu a odchodu počas koncertu. Povinný bol aj „americký“ úsmev na tri prsty. Môžem bezpečne skonštatovať, že s takým puntičkárske prepracovaným maximálnym profesionalizmom som sa ešte nikdy nestretol. Keď si človek prepočítal vstupné a počet ľudí v sálach, tak pochopil, v akom biznise sa nachádza.

Tou cestou necestou

Autobus – dopravný prostriedok, v ktorom sme strávili najviac času počas nekonečných presunov po Európe. Priznám sa, bežne vôbec nehrávam karty, ale v autobuse som ich dokázal hrať hodiny a stovky kilometrov. Taktiež nie som nejakým veľkým filmovým fanúšikom, ale v autobuse som videl azda najviac filmov vo

svojom živote. Na tému „čo robiť v autobuse“ by som mohol napísať doktorandskú prácu.

Počas všetkých turné s Il Divo sme po sčítaní kilometrov našimi šoférmi dospeli ku číslu cca 28 000 a to sa nezapočítali trajekty na lodiach. Nikdy nezabudnem na trajekt z nemeckého Travemünde do fínskych Helsínk. Samotná cesta cez rozbúrené Baltické more trvala okolo 29 hodín, počas ktorých sme si ale dokonale oddychli. Vo svojej kajute som bol iba pár hodín a väčšinu času sme strávili skúmaním celej lode, kde nechýbal wellness, reštaurácie, bary, spoločenské miestnosti. Catering na tomto trajekte bol absolútne famózný a my sme sa nevedeli dojsť rôznych špecialít prevažne morského charakteru. Po koncerte vo švédskom Malmö sme sa vydali na cestu do Dánska cez najdlhší kombinovaný most v Európe, ktorý spája Malmö a hlavné mesto Dánska Kodaň. Vrchnú časť mosta tvorí štvorprúdová cesta, pod ktorou sa nachádzajú železničné trate. Celková dĺžka prejazdu cez prieliv je šesťnásť kilometrov, no samotný most má dĺžku približne osem kilometrov. Dánsko je krajina ostrovov. Ak chcete cestovať na niektoré ostrovy inak ako lodným trajektom, tak sa tam nedostanete. V Dánsku je veľmi silná prohibícia na alkohol, tak preto Dáni chodia popíjať do medzinárodných vôd a urobiť si tak výlet, ktorý je určite finančne menej náročný než „ruka hore“ na rodnej hrude. Konečne som pochopil a aj videl, čo znamená slovný výraz: „Piješ ako Dán“. Nuž niečo na tom bude.

Záver

Hlavný dirigent Il Diva Angličan Simon Chalk bol natoľko spokojný s našim Štátnym komorným orchestrom Žilina, že ho navrhol ako hlavný orchester Il Diva na koncertných turné po Európe. Spolupráca na profesionálnej úrovni naďalej pokračuje a momentálne je Simon Chalk hlavným šéfdirigentom Štátneho komorného orchestra Žilina. Aj vďaka nemu sa podarilo v minulej sezóne vybaviť koncert s členom Il Diva, americkým tenoristom Davidom Millerom a jeho manželkou. Tento spevák mal rok a pol dopredu plný kalendár podujatí, ale na koncert s obľúbeným orchestrom nakoniec prikývol. Spolupráca na koncertných turné s Il Divom mala svoje magické kúzlo, čaro, ktoré sa mi navždy vryje do pamäte. Koncerty boli nabité

Il divo, Karel Gott, Praha.

energiou, emóciami, vášňou, spätnou väzbou od priam fanatických fanúšikov a to spôsobilo zimomriavky a podmanilo si každého, kto sa na koncerte zúčastnil akoukoľvek formou. Ešte dlho, predlho mi „šumeli“ v hlave známe hity,

ktoré sme na koncertoch hrali. Čoskoro bude už ďalšie svetové turné Il Diva a ja sa už teraz teším na koncerty, ktoré budú mať určite svoju mágiu a noblesu.

Peter Šterbák

Atomium - Bruxelles - so synovcom pred koncertom.

Hamburg O2 Arena.

Potulky Amsterdamom.

Bruxelles - Manneken Pis.

V CMAVEJ CHYŽI SA DARÍ UMELECKEJ FOTOGRAFII

MLADÝ FOTOGRAF FOTÍ AJ ŽENSKÉ AKTY

Dvadsať šesť ročný Jakub Fabian si v Spišskej Novej Vsi spolu s kamarátom, fotografom, otvorili na Levočskej ulici prevádzku so zaujímavým názvom- Cmava chyža. Sympatické talentované chalanisko sa živí grafikou a fotografiou. V Cmavej chyži trávi pracovne neskoré večery i dlhé tmavé noci. „Venujem sa hlavne klasickej fotografii a ako vlastnú tvorbu fotím akty. Nevlastním digitálny fotoaparát. Po

nociach sa zatváram v tmavej komore s negatívami a chemikáliami a pracujem na niečom vlastnom,“ prezradil nám o sebe Jakub. Kreslenie miloval od malého chlapca. Chodil do základnej umeleckej školy, a vždy chcel niečo vytvoriť. Keďže chcel byť architektom, chodil na „drevárku“. Technické kreslenie ho od povolania architekt však úplne odradilo. Skúsil animovanú tvorbu, no nakoniec zakotvil v Brne na vysokej škole a študoval religionistiku. „Po vysokoškolských neúspechoch, som ako každý mladý skúšal zamestnania a hľadal sa. Medzitým, som sem tam robil plagáty na nejaké akcie, logá a podobne. Nakoniec sa mi v tej grafike zadarilo, otvoril som si živnosť. S dobrým kamarátom sme nakoniec založili vlastné fotografické štúdio Cmava chyža.“ Jakub tam pracuje ako grafik na vlastnej nohe, fotí zákazky a ako vlastnú tvorbu fotí odvážne ženské akty. „Krása ženského tela ma stále lákala a toto sa hneď stalo mojim hobby. Mojimi fotkami ma pravdepodobne najviac baví vytvárať trochu kontroverzné otázky.“ Kubovým prvým objektom bola jeho priateľka a jeho prvým ateliérom bola obývačka. „U fotografov je bežné, že skúsia fotiť vlastné partnerky. Mal som priateľku. Keď som už fotil, tak som chcel fotiť aj ju. V obývačke som odsunul všetky sedačky, zo stropu som spustil netkanú textíliu, zapol pracovné reflektory a išiel na to,“ prezradil o svojich začiatkoch. Sám o sebe si myslí, že vo foteení je stále nováčik a ešte fotografiou nijak neprerazil. Preto veľa rád na rozdávanie nemá.

Všetkých, ktorých baví fotiť, odporúča, len skúšať a fotiť. „Ak sú to práve nahé ženy, nech si ide za tým,“ odvážne vyhlásil. Jakub o sebe hovorí, že umelecké fotenie je jeho hobby. Vráža do toho kopec času a peňazí. Podľa neho sa tým užiť určite dá, avšak v komerčnej sfére. „Fotiť erotiku a podobne. Fotením aktov som si ešte nič nezarobil, zarábam si grafikou,“ prezrádza.

Ako každý človek, aj Jakub má tajné sny. „Moja najväčšia túžba je, usporiadať prvú výstavu. Pracujem na tom, no kedy to bude sa v tejto chvíli neodvážim povedať.“ Za svoj obrovský úspech pokladá to, že ľudia sú ochotní zainvestovať do „historického“ fotenia. A v dnešnej dobe si takýmto spôsobom spraviť fotku, väčšinou portrét.

-sim-

pozvánka na kultúru: BOL SOM PRI TOM

Pod'akovanie

V prvom rade sa chcem poďakovať všetkým kultúrnospoločenským organizáciám, známym a priateľom, ktorí úspešne odignorovali vernisáž výstavy Uzávierka roka vo vestibule kina Mier. Asi to bolo preto, že uzávierka roka sa nerobí v piatok, dvadsiateho deviateho decembra o štvrté poobede. A teraz trochu vážnejšie.

Bol som v STM

Slovenské technické múzeum a jeho odnož, múzeum baníckeho, na brehu Hornádu, hneď vedľa obchodného domu Coop Jednota (zámerne som to tak detailne opísal, aby ste tam trafili) vo svojich

priestoroch ukrýva viacero expozícií, z ktorých určite zaujme predovšetkým stála výstava nerastov. Okrem nej sa tu ale prezentujú aj iné expozície, ktoré sa udržia „na pläci“ mesiac, dva a ponúkajú návštevníkom pohľad, väčšinou na tvorbu umelcov, ktorých činnosť buď s baníctvom súvisí, alebo to bolo kedysi ich zamestnanie. A tak tu aj teraz vystavovali svoje výtvarné práce dvaja autori, Ľudovít FELDA a Ján Rastislav STEHLÍK na výstave s názvom INDUSTRIÁLNY MOTÍV V KRESBE. Spojenie oboch menovaných, ktorého leitmotívom je odlišný (výtvarný) prístup k téme baníctva, bol veľmi dobrým počínom autorov výstavy. Lebo na ľavej

strane sú tvrdé, drsné i tmavou linkou a uhlíkom naštelované kresby mladšieho z autorov, Rasťa Stehlíka a na strane pravej, v ostrom kontraste, jemné, vypiplané, s ostrým perom a mätko vytieňované grafické listy staršieho z vystavovateľov, Ľuda Felda. Výstava je v dolných priestoroch múzea a vidieť ste ju mohli, ako aj ostatné, od pondelka do piatku v čase od 9,00 do 15, 00 hod.

Bol som V SOS

Túto kultúrnu ustanovizeň netreba až tak detailne predstavovať, lebo je v centre mesta na Zimnej ulici a vstup do chodby, ktorá je súčasne výstavným priestorom je tak povediac, po ruke. V týchto dňoch tu prebieha výstava, kombinujúca v sebe práce fotografov a výtvarníkov s priliehavým názvom ŠTETEC VERSUS OBJEKTÍV. V prvej miestnosti prezentujú svoje práce sedemnásti autori a ich „úlohou“ bolo preniesť známy výrok, či citát do svojho pohľadu (cez objektív fotoaparátu) na fotografický papier. Hneď vedľa, v druhej výstavnej miestnosti sa realizovali autori výtvarníci, ktorí tu prezentovali svoje obrazy na tému Krajina a jej premeny, konkrétne zo septembrového plenéru v Stratenskom kaňone. Tridsaťdva diel ukazuje návštevníkom pohľady výtvarných umelcov, amatérov na túto čarokrásnu časť Slovenského raja. Priestory Spišského osvetového strediska sú k dispozícii návštevníkom od pondelka do piatku v čase od 7,30 do 15, 30 hod.

Do pozornosti

- Z viacerých kultúrno- spoločenských podujatí v mesiaci február by som vás rád upozornil na dve:
- Obecné kultúrne centrum v Smižanoch pripravuje na desiateho februára v Spoločenskej sále Kultúrneho domu 9. REPREZENTAČNÝ PLES OBCE SMIŽANY
 - Mestské kultúrne centrum v Sp. Novej Vsi usporadúva dvanásteho februára od 19,00 hod v Dome kultúry kina Mier romantický Valentínsky koncert s legendárnymi hitmi 60- tých rokov pod názvom BEATLES VALENTIN - LOVE SONGS - THE BACKWARDS

VARIME PODĽA ABECEDI: ILONKA, IVETKA A OSTATNE INDIJANKI

Bul som oňehdaj v našim hlavním mesce na vjanočnich tarhoch pri Rolandovi, popíjal som varene viňičkove a husto rozmišľal, co navarim, žebi začínalo na I. A až spolupíjuca Ivetka mi potim rošvecila v hlave, šak na pulce pred nami buli take čokoladovo špice, co še volali Indijanki. A bo som ňemal, a priznavam, aňi ňemam šajnu, jak še robja, ta recept budze od jej cetki, isteť Ilonki, co čokoladovo špice uspešne robila a aj pod Manderlakom predavala. V jednom šoru treba povedzec, že toten nachšpajz še vola indijanka asi za to, bo ma na verhu hñedu barvu, co pripomina skuru, jaku mala aj Nšo- či vo filmoch isteho Karola Maja, na ftere zme jak male dzeci hodzili s otvorenima ustami kukac do kina Tatri. A tak zme už pred pejdzešat rokami buli procirasisticki uvedomeli, bo zme trimali paľce rudokožcom, co še bili o zlato i petroľej s bjeľima banditami. Hlapci f cme f kiňe kričeli na Vinetua: „Pozor! Je za tebu“, kedz še Santer zo zadu bližil na koňu a dzjeťčeta zos solzu v oku opakovali po

cere načelňika Asinibojcoch: „A co volá Ribanino srdce? Vinetúúúúú!“ No a bo tota ozvena je v jaskiňoch narodneho parku Trigľaf bars dľuha, ta mi podzme pjesc, žebi še indijanki vidarili aspoň tak dobre, jak Ribana, privadzena s lancuhom o stalagmit, dagdzi ku koncu filmu „Poklad na strebrenim jazere“.

Co do Indijankoch idze?

- a/ cesto: jedna ližica vodi, pejdzešat grami krišťalovi cuker, šezdzešat grami žoltka, stodvacec grami bjelka, osemdzešat grami hladkej muki a štiracec grami vanilkovi puding
- b/ polnka: jedna ložka jahodovi ľekvar, stodvacec mililitre vodi, po stopejdzešat grami praškovi aj krišťalovi cuker, a šesc bjelka
- c/ poleva: dvesto grami horka čokolada
- d/ ostatek: mikser, rura, bľaha, cukrarenski pakľik, papir na pečeňje, drocne očko a veľo cerpežlivosci, bo indijanki vo vigvame na kožušinke a aj indijanki v kuhni na pekaču daju zabrac

Jak še na Indijanki idze?

Recept na tote vo vigvame dava Old Četrhend, ľem som sebe ňe isti, bo jak udre „stara drviaca ruka“, ta indijanka už z teho ňema bars veľo a recept na tote v kuhni dava Ilonka, ľem jak sami uvidzice, ta aňi to ňebudze sranda.

Robotu sebe treba rozdzefic na tri časci. Začňeme s cestom, jak ho Ilonka volala korpus delikates.

Zapla mixer na trojku a z dvoch trecin cukru a bjelkoch višťahala šñeh, do ftereho potim zamješala aj pudingovi prašek a hñedkaj bul korpus už ňe calkom bjeli, aľe začal lapac indijansku barvu. V inej misečke rozšpruďovala žoltka s vodu a zvišnu jednu trecinu cukru a jak še podarilo, ta pridala aj muku. Obidva prihotovene zmeski spojila a šturila do cukrarenkeho pakľika. Vicahla bľahu z ruri, vistrihla papir na pečeňje a na ňeho potim robila koľeska, das pejc cantimetre veľke. Ofizla paľec, odihla a dala pjesc do ruri na dvesto dvacec stupňe na šesc až osem minuti. Abi som bul presni. Kedz mali bic koľeska, jak

Apački, ta na šesc, jak Čejenki na šedzem a jak Sijukski ta na osem. Vibrala z ruri a odložila na studzene mesco, bo korpusi mušja vichladnuc, šak vam šicke misijonari potverdza, že indijanki su furt o stupeň ceplejše.

Druha faza roboti je taka cežka, že najľepši je pred ňu sebe pripomenuc, co hvarel už spomnuti Oldo „Sh“ v perťšim dťjele filmu Vinetu, kedz pri Rijo Pekos vrubal jednu staremu načelňikovi Apačoch. Citujem: „Inču Čuna neni mrtev, jenom spí. Moje pěst ho zrazila“. Vinetu, ostatne Apači aj Ilonka vidihli, Inču Čuna stanul z mrtvich a mi možeme robic daľej. Krišťalcuker varime s vodu, lapime draceni bubľufuk a skušame, kim še začnu robic bubľini. Scahňeme oheň a v mikseru zač višťahame praškovi cuker s bjelkami. Potim pomali, aľe bars pomali, priľevame perťši cukrovi vivar do mixera, co už idze na najmenše obratki, po čaše pridame

Bo jak hvari klasik:

OLD ČETRHEND A RIBANA VINETÚ A NŠO ČI TA TO BULI ZLATE ČASI
TO ZME EŠČI MALI V HLAVE IDEALI A NA HLAVE VLASI

Michal Buza st.

aj ľekvar a miksujeme až totalne vichladne. Zaš použiťeme igelťtovi pakľik a na korpusi postupne našpricame tri verstvi polnki. Šturime do ľadňički, žebi še indijanki zaš vichladzili (a misijonare mali času nabrac nove sili). Treca časť je najľehša, ľem treba mac cerpežlivosc a indijanki močic špicom dolu v ňe bars horuceť čokoladze, zač obracic naspak a ňehac naj šicko defi-

nitivne stuhňe (fčítaňe misijonarov).

ľem pridavam, že tote indijanki na fotke su ňe od Ilonki, aľe od Internetu, bo jak mi ich Ivetka ňesla v aftobuse spopod Manderlaku, ta jej na krabicu šednul taki starši žolti hlopik s perečkom na hlave a so sekerku v ruke- Tháthanka Jókatte, šedzaci bik, načelňik Sijuksoch.

križovka

Kakaové boby, súčasť čokolády, naozaj objavili „Indiáni“ Strednej Ameriky. Švédsky prírodovedec Liné ich pomenoval Theobroma – **TAJNIČKA 1**.

Aztékovia hovorili nápoju XOCOLATL – **TAJNIČKA 2**, hoci sa konzumoval za studena. Hernando Cortez s ním experimentoval a pridaním trstinového cukru sa stal „požívateľným“ aj pre Európanov. Už Mayovia pripisovali tejto horko-pálivej paste liečivé účinky tak pri požívaní, ako aj používaní zvonku. V Európe od 16. do 20. storočia jestvuje zdokumentovaných viac ako sto liečivých účinkov. Xocolatl je účinným afrodiziakom.

Nie je pravda, že spôsobuje obezitu: priemerne skonzumuje ročne každý Švajčiarka 11 kilogramov čokolády, kým v USA len 5 kg. USA má o 74 % viac obeznych ľudí ako krajina Helvétskeho kríža. Začiatkom 19. stor. začala éra konzumácie čokolády v bežnej kuchyni, keď mníšky z kláštora v Mexickom Pueble prvýkrát pripravili Španielsku omáčku Mole.

„**TAJNIČKA 3 a 4** s Mole: nesladená čokoláda, chilli papričky, cibuľa, sezamové semená, drvené orechy, voda. Podávame k mäsu za studena.“

Autor križovky: Albin Medúz

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Pomôcky:

ACETO, APOLÓN, AREKA, EJEKT, MAVINT, SIMA, SISAL, SLÍDIL, ŠELAK, TOPÁS.

Vodorovne: **A:** temnota – strkal – priznalo za platné – silno sa hnevá – skôr. **B:** boril – časť bývalej Juhoslávie – prírodná živica – záhradný ker, aj plod. **C:** dážď v zime – **TAJNIČKA 1** – listnatý strom. **D:** veľa roztop – druh panvice – biograf – smerom zvnútra – karátový drahokam. **E:** starogr. Boh slnka a umenia – tok slz, básnický – keď – oker, po česky – stredoveký lekársky bolestivý zákrok – **F:** druh metly – polep – svetloľalová – vrstva zemskej kôry – smrteľná choroba. **G:** výlučok – rezanec, po česky – jaskynný systém – spojka – videný v sne. **H:** časť Bratislavy – sladkovodná ryba – Ústredný výbor, skr. - zníži hlasitosť – ťaž z úrokov. **I:** druh palmy – **TAJNIČKA 2** – tlačienica. **J:** hrubé povrazy – číselná lotéria – darovala – hl. mesto Peru – Ladislav, domácky. **K:** položila otázku – hranice, krajnosti – patriaci lelekov.

Zvisle: **1:** chumáč, básnický – zistilo rozmery. **2:** hlas kravy – podaj vodu zvieratám – černocho, po rusky. **3:** predpona octanových derivátov – **TAJNIČKA 3**. **4:** sluha pri dobytke – agát, po česky. **5:** vlas – najsevernejší, alebo najjužnejší bod Zeme – robila látku. **6:** folklórna oblasť Slovenska – nenaklonil. **7:** oplán – rozhodujúca komisia. **8:** málo odpil – Karči. **9:** címer, erb – nikto – posudzuje. **10:** veľa privial – búram. **11:** obyvateľka mesta Aš – ručiteľia na zmenke. **12:** spojka – Okresná Vojenská Správa, skr. - otec nevesty. **13:** rybárske závažia – ostrovy sopečného pôvodu. **14:** zapáľ sa pre niečo – špeh, po česky, zastaralo. **15:** konanie – pohybujeme lyžičkou dookola. **16:** krik – tým smerom – surovina z agávy na výrobu lán. **17:** obyvateľ Sp. Novej Vsi, zastaralo – drobné, o telesných rozmeroch. **18:** dvihni pohár na zdravie – **TAJNIČKA 4**. **19:** rénius, ch. zn. - patriaci páni – hl. mesto Nórska. **20:** vlasový hmyz – patriaci strýčkovi.

ČREPINKY ZO SPIŠSKONOVESKÝCH ARÉN

Horolezectvo

Seven virgin summits. To je nový projekt, ktorý nadchol spišskonovoveského „nezmara“ Michala Sabovčika. Ten po tom, ako v minulom roku vyliezol spolu s Petrom Hámorom na svoju prvú osemtisícovku sa opäť vrhol do víru dobrodružstva. Spolu s paraglidingovou slovenskou ikonou Jurajom Koreňom sa v rámci nového projektu rozhodli pre nevídanú vec. Vystúpiť na panenské vrcholy Arktídy, Antarktídy, Európy, Austrálie, Ázie, Severnej a Južnej Ameriky a zletieť odtiaľ na paraglidingovom padáku. Tesne po Vianociach sa chalani zbalili a namierili si to do Južnej Ameriky. Rozhodli sa, že svoju nezvyčajnú misiu začnú plniť na najjužnejšom cípe sveta, v Antarktíde. Cez jednu z najnebezpečnejších svetových oceánskych úžin, najhlbší a najširší prieliv na zemeguli - Drakov prieliv, sa na 15 metrovej plachetnici doplavili až do kráľovstva ľadu a snehu. Miesta, kde vkročí len málo ľudských nôh našim dobrodruhom neuveriteľne zaimponovali a v mrazničke Zeme strávili nezabudnuteľné chvíle. Pojmy ako mobilný, či GPS signál však tulene, tučniaky, či veľryby príliš nepoznajú a tak sme s napätím očakávali, kedy Mišo a spol. pošlú nejakú správu. A dočkali sme sa. 21. Januára „zasvietila“ na Mišovej oficiálnej facebookovej stránke správa: „Uff, už sme späť v Argentíne. Zážitkami a dobrodružstvom preplnení na maximum. Veď predsa len, liezli sme v Antarktíde a na prístup sme použili plachetnicu na ktorej sme strávili 25 dní v stiesnených podmienkach osem „ČechoSlovákov“. Dostať

sa na Antarktídu cez Drakov prieliv malou loďkou v najväčších vlnách je expedícia sama o sebe, my sme si k tomu pridali lezenie, lyžovanie a lietanie. Stali sme na piatich kopcoch, zleteli zo štyroch, na tri sme vyšli pomocou skialpov a na dva panenské, vyliezli krásne ľadové línie. To prostredie, príroda, zážitky a utrpenie v Drakovom prielive ma natoľko uchvátili, že by som sa bez váhania po dlhšej pauze vrátil späť ako nič. Teraz si ideme užiť poriadny argentínsky steak a červené vínko,“ skonštatoval spokojný a vysmiaty Sabovčík. A my sa máme na čo tešiť, Mišo nám totiž po príchode sľúbil exkluzívnu reportáž.

Karate

Famózna sezóna karatistov KK IGLOW Spišská Nová Ves sa odzrkadlila aj v oceňovaní najlepších karatistov Slovenska. 18.1.2018 sa v Národnom športovom centre konala slávnosť, v rámci ktorej boli odmenení aj Spišiáci. Dominik Imrich a jeho tréner Jaroslav Javorský sa právom ocitli medzi karatistickou slovenskou smotánkou. A to, že to Spišiáci robia stále dobre dokazujú aj výsledky KK IGLOW. Na Grand Prix Croatia v mestečku Somobor obsadil Juraj Černický v kategórii kumite kadetov do 57 kg z 36 pretekárov skvelé 3. miesto. Chorvátska Grand Prix bola zároveň zaradená do plánu prípravy reprezentácie SR na blížiac sa, februárové ME v ruskom Soči. V drese s dvojkřížom na kimonách nás zo spišskonovoveského klubu bude reprezentovať kvarteto Maroš Janovčík, Zoja Zimnikovalová, Sára Krivdová a Dominik

Imrich. A Spišiáci žali úspechy aj na rodnej, slovenskej hrude. 15 spišských borcov sa koncom januára predstavilo na 11. ročníku medzinárodného Memoriálu Michala Bozogáňa, ktorý sa konal v Košiciach. Predstavilo sa na ňom 387 súťažiacich z 36 klubov. Novovešťania „brali“ 11 medailí, z toho 4 zlaté, 4 strieborné a 3 bronzové. Na najvyšší stupienok vystúpili Jakub Černický (kumite kadeti 14- 15 rokov, do 52 kg), Maroš Janovčík (kumite kadeti 14 – 15 rokov, do 70 kg), Sára Krivdová (kumite kadetky 14 – 15 rokov, nad 54 kg) a Peter Mrovčák (kumite mladší kadeti 12 – 13 rokov, do 40 kg).

Florbal

Ťažký január majú za sebou florbalisti Young Arrows Spišská Nová Ves. „Mladé šipy“ odohrali v úvodnom mesiaci roka 3 zápasy a vo všetkých ťahali za kratší koniec. Doma nestačili na Florko Košice (6 – 12) a následne sa cez nich prehnalo Záhorskobystrické tsunami (8 – 13). Spišiáci ukončili január prehrou v Trenčíne (4 – 7). V jedenásťčlennom peletóne im patrí po 17. kole 10. priečka. O trochu lepšie sa darilo babám. „Kométy“ síce v úvode roka nestačili doma na Sabinov (6 – 12) a prehrali aj v Michalovciach 4 – 6, no následne na svojej palubovke rozstrieľali FBC Mikuláš Prešov 12 – 3 a v desaťčlennej tabuľke im patrí po štrnástich kolách siedma priečka. Tešiť ich môžu individuálne výkony. Klára Grossová je v kanadskom bodovaní ligy na parádnom druhom mieste v 14 zápasoch nazbierala úctyhodných 46 bodov (32+14). Štvrtá je Sára Adamcová, tá si svoje konto zveľadila o 33 bodov (20+13).

Volejbal

V plnom prúde sú aj mládežnícke volejbalové súťaže v ktorých majú Spišiacky početné zastúpenie. Juniorky v 11. kole si bez problémov poradili s Hnúšťou dvakrát 3 – 0 a tak mohla trénerka VK SNV Lenka Miháliková pokojne konštatovať. „Prvé kolo v novom roku sme zvládli podľa predstáv a so súperom sme si poradili bez zaváhania. Dievčatá odohrali oba zápasy v dobrej nálade. Súper veľmi nepreveril naše schopnosti, ale 6 bodov je našich. Čakajú nás náročnejšie zápasy. Aj týmto by som chcela pozvať priaznivcov volejbalu, aby prišli naše dievčatá povzbudiť.“ Úvodné novoročné vystúpenie majú za sebou aj staršie žiačky A. Tie si vo 4. kole zmierali sily s rovesníkmi zo Sniny (2-3 a 3-1). Staršie žiačky B dokázali dvakrát zdolať Eperiu Prešov 3 – 0.

Basketbal

Basketbalisti BK 04 AC LB pokračujú aj po Novom roku vo výsledkovej, ale aj hernej misii. Spišiáci ani v januári neokúsili opojný pocit víťazstva a naďalej sa krčia na samom konci extraligovej tabuľky. Novovešťania doplácajú na absenciu tímovej chémie, zranenia kľúčových hráčov a následné doplnenie kádra nepridalo na vnútornej pohode a to sa odzrkadľuje aj vo výsledkoch.

Bielo – modrým nepomohol ani príchod hviezdneho krídelníka Richarda Amardiho, ktorý bol v minulej sezóne na súpiske rezervy tímu NBA Toronto Raptors a viedla ho bývala legenda najprestížnejšej a najkvalitnejšej ligy sveta Jerry Stackhouse. Spišiáci majú pred sebou poslednú štvrtinu základnej časti, no už len zázrak im pomôže k naplneniu základného cieľa, postupu do play –off. Skôr to ale vyzerá tak, že za Hornádom zhodnotia túto sezónu ako neúspešnú.

Hokej

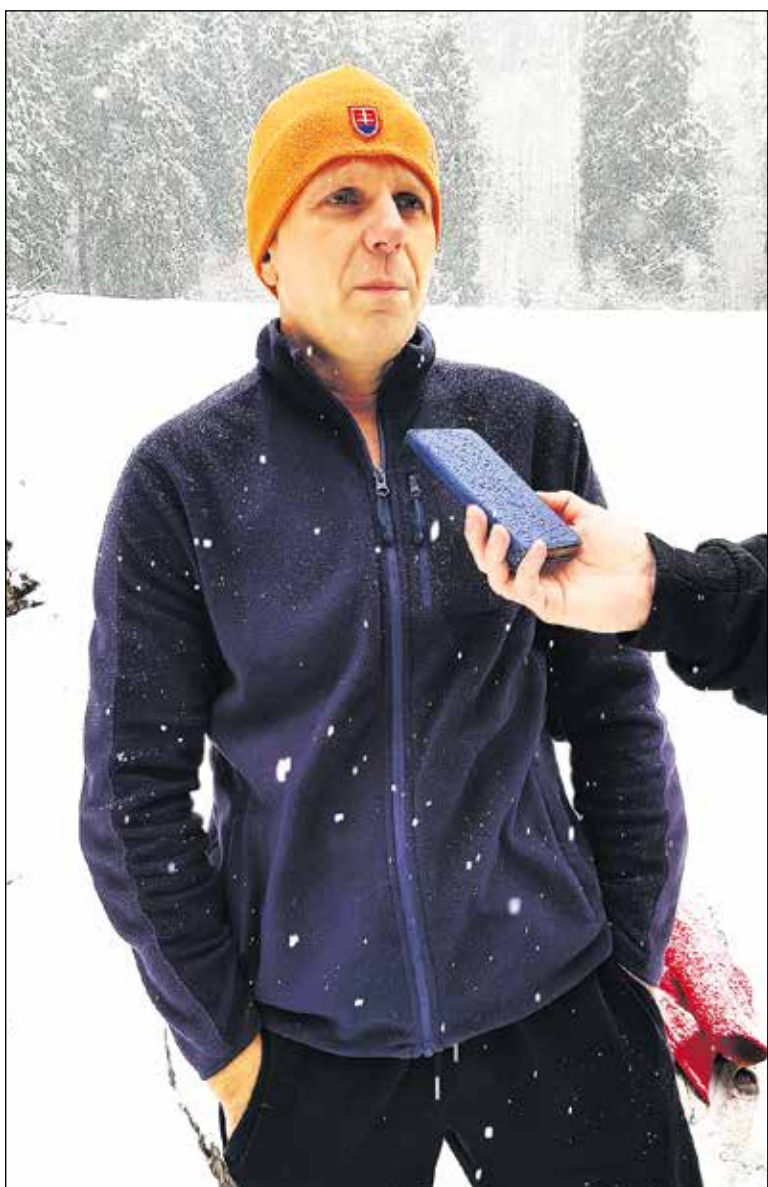
O naplnenie tohtosezónneho cieľa – postupu do play – off, bojujú aj naďalej hokejisti HK SNV a zatiaľ držia postupové karty. V záverečných kolách základnej časti sa v podstate už len rozhoduje o tom, či do vyraďovačky postúpia zo siedmeho, alebo najmenej výhodného, ôsmeho miesta. Novovešťanom vôbec nevyšiel januárový finiš základnej časti, prehrali všetkých sedem zápasov. Play –off začína 13.2.2018, Spišiakom pripadne niekto z tria Skalica, Prešov, Michalovce. Víťazný január majú naopak za sebou hokejové Osy. Naše baby dokázali vyhrať v Košiciach 7 – 3 a doma zdolať Zvolen 3 -2. V osemčlennom peletóne patrí Osám solidná štvrtá priečka.

Oliver Buza

PSTRUHY SLOVENSKEHO RAJA SA CÍTIA V MRAZIVÝCH PODMIENKACH AKO RYBY VO VODE

Nedeľa 14. januára 2018. Ortuť na teplomere sa nekompromisne drží pod bodom mrazu. Pohľad z okna hovorí, že Perinbaba si konečne našla čas aj na Spiš, romantické vločky pokrývajú okolitú krajinu vrstvou snehu. Odstavujeme auto na Smižianskej maši a po pár minútach chôdze zasneženým Slovenským rajom prichádzame k Zelenej lávke. Tam nás víta predseda klubu otužilcov Peter Klein a jeden polonahý „pstruh“, ktorý sa práve oblieka plavky. Zima zachádza pod nechty...

bo srdečné problémy, tak tomu tento šport neodporúčame, ale zdravý človek sa bez problémov môže ponoriť do ľadovej vody. V zime je jej teplota stále okolo nuly, ak von poriadne mrzne, treba si „kúpalisko“ vysekať do ľadu. Minulý rok bol Hornád úplne zamrznutý a nám spoločnosť robili okoloidúci bežkári a korčuliari a poviem vám, tie slovné prekážky boli mimoriadne zábavné. Samozrejme nie je vhodné hneď vliezť do premrznutého Hornádu. Malo by sa začínať postupne zimnou sprchou, jesenným kú-

a vlastne staráme sa o tento pekný kút nášho raja. Som rád, že Správa NP pod novým vedením nám v tomto vyšla v ústrety,“ skonštatoval Klein.

Otužovanie ako ideálna prevencia proti chorobám

To už z vody vyliezla aj prvá „pstruhyňa“ Renáta Bartošová. Tá si dala ešte jedno bežkové kolečko, svoje telo vyváľala v snehu a po prezlečení len veselo skonštatovala. „Je to úplne super pocit takto tráviť voľný čas. Chodíme na tieto akcie s manže-

lom a môžem vám potvrdiť, že odkedy otužujeme, choroby sa nám vyhýbajú oblúkom. Nie je to o nejakom extrém. Stačí pomaličky vliezť do vody, len tak si päť minút postáť a nechať tečúcu vodu obmývať si telo. Samozrejme za ten čas sa tu už stihli vytvoriť aj komunitné priateľstvá, je tu stále výborná atmosféra. Tento spôsob prevencie a posilnenia imunity vrelo odporúčam, môžem len zopakovať jeden z našich rituálov - otužovaniu trikrát zdar – zdar, zdar, zdar!!!“

Oliver Buza

„Veľmi radi privítame aj nových členov, sme otvorená komunita, stačí sledovať naše komunikačné kanály, prísť, pridať sa a skúsiť.“

PSTRUHY SLOVENSKEHO RAJA

paním a až tak prejsť „do mrazu“. Má to však veľa výhod. Okrem toho, že prakticky nepoznáme prechladnutia, či chrípky, oveľa miernejšie sa v zimách obliekame, doma toľko nevykurujeme,“ skonštatoval Klein. A aké sú ideálne podmienky na otužovanie? „Úplným maximom pobytu v takejto vode je 22 minút, potom fyziologicky odchádza mozog. Štandardom je päť až sedem minút, no to všetko je individuálne. Určite by sa z toho nemali stať preteky, kto dlhšie vydrží, každý by mal vedieť, kde sú jeho hranice. Mojim osobným maximom bolo, keď teplomer ukazoval mínus osemnásť. Veľmi dôležité je hneď po výstupe z vody ešte zohriať organizmus behom, či kardio cvičeniami. Ako som už hovoril, je to individuálne, ale určite sa netreba báť. Veľmi radi privítame aj nových členov, sme otvorená komunita, stačí sledovať vyššie spomenuté komunikačné kanály, prísť, pridať sa a skúsiť. Drvivá väčšina už pri nás ostala a veľmi ma teší, že sa nám to takto pekne rozrástlo.“ Zelená lávka je už súčasťou Národného parku Slovenský raj. Nemajú „pstruhy“ problémy s ochranármi? „Táto lokalita je všetkým dobre známa. V lete sa tu vo veľkom chodia kúpať naši spoluobčania. My sme sa s vedením správy NP dohodli, že môžeme túto plochu využívať na naše aktivity, je to aj o tom, že vždy tu urobíme poriadok

Z dobrej myšlienky sa stáva tradícia, „pstruhov“ utešene pribúda

Myšlienka založiť takýto klub skrsla v hlave nadšenca a vyznávača tohto životného štýlu Petra Kleina na Vianoce pred troma rokmi. „Zrodilo sa to úplne spontánne a jednoducho. Spolu so svojim kamarátom sme objavili toto nádherné zákutie nášho Slovenského raja a počas vianočných sviatkov sme vliezli do vody. Následne som založil internetovú i facebookovú stránku a ľudia sa začali pridávať. Tých klubov je na Slovensku asi 50 a ja som veľmi rád, že aj my máme už momentálne asi tridsiatku aktívnych členov. Zopár z nás sa zúčastňujú na otužileckých akciách v rámci celého Slovenska, ktorých utešene pribúda. Vyšší level otužovania je zimné plávanie, ktoré má ambíciu stať sa olym-

pijským športom. V tejto „spišskej“ komunite je to však stále o otužovaní, o stretnutí dobrých priateľov a o posilnení imunity a zdravia,“ ozrejmil na úvod predseda „pstruhov“. Medzitým sa malá zasnežená „pláž“ pod Zelenou lávkou zaplnila asi desiatkou ľudí, ktorí v ostrom kontraste s vonkajšou teplotou išli do plaviek a pomaly zverovali svoje telá do mrazivej náruče tečúceho Hornádu. Nevdojak nám napadla otázka, prečo to „pstruhy“ vlastne robia? „Je už dnes známym faktom, že kryoterapia, teda vystavovanie tela chladnému prostrediu má pozitívne účinky na ľudskú imunitu ako takú. Máme tu členov, ktorí mali problémy s pohybovým ústrojenstvom a dnes ich bolesti pomínuli a pravidelným otužovaním sa ich stav výrazne zlepšil. Samozrejme, ak má niekto alergiu na chlad ale-

